

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 29855-03-10

14 דצמבר 2010

ק.ה.ב שותפות מוגבלת רשומה נ' הרבט ואח'

בפני כב' השופט אורי שהם

בעניין: עו"ד רון הרבט המבקש

ע"י ב"כ עו"ד גיא שרים

-נגד-

ק.ה.ב שותפות מוגבלת רשומה המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד אנדי שוורץ

להחלטה במחוזי (09-11-2010): הפ 29855-03-10 ק.ה.ב שותפות מוגבלת רשומה נ' עו"ד רון הרבט שופטים: אורי שהם, עו"ד: עו"ד אנדי שוורץ, 1 עו"ד גיא שרים
להחלטה במחוזי (14-12-2010): הפ 29855-03-10 עו"ד רון הרבט נ' ק.ה.ב שותפות מוגבלת רשומה שופטים: אורי שהם, עו"ד: גיא שרים, אנדי שוורץ
להחלטה בעליון (01-03-2011): רעא 485/11 ק.ה.ב שותפות מוגבלת נ' רון הרבט, עו"ד שופטים: י" דנציגר, עו"ד: א' שוורץ

החלטה**הרקע לבקשה**

1. ביום 16.3.10 הוגשה המרצת פתיחה, במסגרתה התבקש בית המשפט לחייב את המשיב, עו"ד רון הרבט (הוא המבקש בבקשה זו, להלן: "הרבט"), במתן חשבונות ודיווחים למבקשת (המשיבה בבקשה זו, להלן: "השותפות"), בגין כספים אשר הופקדו בידו כנאמן. השותפות טוענת, כי ביום 1.5.07 נחתם הסכם עם הרבט ועם שותפו מר רפי טל (שהוגדר כמשיב פורמאלי), לצורך רכישת נכס בעיר בוקרשט ברומניה (להלן: "ההסכם"). העתק ההסכם צורף כנספח א' לבקשה, וממנו עולה כי מדובר בהסכם בין השותפות לבין הרבט ורפי טל, אשר הוגדרו בהסכם כ"יזם". עוד נטען, כי מעת לעת הועברו אל הרבט כספים מאת השותפות, שהופקדו בחשבון הנאמנות שלו, כמתחייב מההסכם ומכוח תפקידו כנאמן "וזאת בנפרד ובמובחן מתפקידו הנוסף כצד להסכם".

מאחר שנגד החברות המחזיקות בקרקע ברומניה, לגביה נערך ההסכם, נפתחו הליכים משפטיים שונים בשל אי תשלום חובות לרשויות המס ואי תשלום החזרי משכנתה, התבקש

הרבט להעביר מסמכים שונים המצויים ברשותו. המדובר במסמכים המתייחסים, בין היתר, להיקף הכספים שהועברו מחשבון הנאמנות לגורמים שונים, ופירוט מלא לגבי מועד ביצוע התשלומים. פניות השותפות לקבלת המסמכים לא נענו, ובשל כך הוגשה תובענה זו שמטרתה לחייב את הרבט למסור מידע מפורט ביחס לכספים שהופקדו בידיו, בשל תפקידו כנאמן, ומכוח חובת הנאמנות החלה עליו כעורך-דין.

ביתר פירוט, התבקש בית המשפט ליתן צו למתן חשבונות בנוגע להעברת כספים, עמלות ותשלומים שנעשו על ידי הרבט. לאחר קבלת החשבונות והזווחות המפורטים, התבקש בית המשפט למנות רואה חשבון או חוקר בלתי תלוי לצורך בדיקתם. בנוסף, התבקש בית המשפט ליתן לשותפות היתר לפצל את סעדיה, באופן שלאחר קבלת החשבונות והנתונים, היא תוכל, אם תמצא עילה לכך, להגיש תביעה כספית נגד הרבט.

2. בכתב התשובה מטעמו של הרבט נטען, כי השותפות והרבט (ביחד עם רפי טל), הינם שותפים עסקיים ובעלים משותפים של נכסי נדל"ן ברומניה, מאז שנת 2007. בהסכם שנקשר ביניהם מופיעה תניית בוררות, לפיה כל מחלוקת שתתגלע ביניהם תובא לביורר בפני בורר, שהוא שופט בדימוס.

עוד נטען, כי בנוסף להסכם, נשוא המרצת הפתיחה, נערך בין הצדדים, ביום 3.7.07, הסכם נוסף לרכישת שטח קרקע ברומניה, דבר שהוסתר על ידי השותפות. כמו כן, מתקיימים קשרים עסקיים בין השותפות לבין הרבט ורפי טל בנוגע למיזמים נוספים, מחוץ לרומניה. בכתב התשובה הוכחשה הטענה כי מדובר ביחסי נאמנות בין הרבט לבין השותפות, ונטען כי הצדדים הינם שותפים עסקיים גרידא. כל הכספים, אשר העבירה השותפות להרבט, **"שולמו על ידה במסגרת הסכם השותפות עבור קבלת זכויות בשותפות שהוקמה על ידי הצדדים..."**. משמומשה העסקה, שבגינה נערך ההסכם בין הצדדים, מובן מאליו כי הכספים שהופקדו בידי הרבט הועברו על ידו לצדדים שלישיים **"במסגרת רכישת הזכויות בנכס"**. לפיכך, כל הטענות בדבר קיומה של נאמנות, שבמסגרתה מחוייב הרבט ליתן לשותפות תשובות או חשבונות כלשהם, הינן טענות סרק.

3. במסגרת קדם משפט שהתקיים בפניי, חזר בא כוחו של הרבט, עו"ד גיא שרים, על הטענה כי אין מדובר בהסכם נאמנות, אלא שבפנינו שותפות עסקית, לכל דבר ועניין. עוד נטען, כי בהסכם שנקשר בין הצדדים קיים סעיף בוררות, ולפיו הסכימו הצדדים כי כל מחלוקת שתתגלע ביניהם תופנה לבורר, שהוא שופט בדימוס.

ב"כ השותפות, עו"ד אנדי שוורץ, טען מנגד, כי מצוי ברשותו כתב נאמנות, כאשר ההסכם עצמו אינו רלבנטי לתובענה זו. מאחר שההסכם אינו מהווה בסיס לתביעה, הרי שסעיף הבוררות המופיע בו אינו רלבנטי לענייננו.

בהחלטה שניתנה על ידי, ביום 9.11.10, התבקשו הצדדים להציג את טיעוניהם בכתב בנוגע לתחולתו של סעיף הבוררות בהסכם, ועד כמה הוא חולש על תובענה זו.

טיעוני הצדדים בנוגע לסעיף הבוררות

4. עו"ד גיא שרים, ב"כ של הרבט, טען כי ההסכם מיום 1.5.07 עניינו בשיתוף פעולה לרכישת נכס מקרקעין ברומניה, במחיר של 7 מליון יורו. עו"ד שרים הפנה לסעיפים 10-13 להסכם, תחת הכותרת "בוררות", שם נאמר כי "**במקרה של חילוקי דעות מכל מין וסוג שהוא בין הצדדים ו/או נמחיהם, בענין הכרוך בהסכם זה, או נובע ממנו, ימונה, בהסכמת הצדדים, בורר בישראל שהינו שופט בדימוס**". עוד נקבע בהסכם, כי אם לא יגיעו הצדדים להסכמה בנוגע לזהות הבורר, תוך 7 ימים מהיום בו פנה צד אחד לצד השני בעניין זה, ימונה בורר יחיד שהוא שופט בדימוס על ידי ראש ועד מחוז ת"א בלשכת עורכי הדין. בהסכם נקבע, כי הבוררות תתקיים בישראל ותהיה כפופה לדין בישראל, כאשר הוראות פרק זה יהיו "**הסכם בורות לכל דבר וענין**".

עו"ד שרים הוסיף וטען, כי גם בהסכם השני מיום 3.7.07, מופיעה תניית בורות בנוסח דומה.

מאחר ששני ההסכמים שנערכו ונחתמו על ידי הצדדים מכילים סעיפי בורות, הרי שאלה מחייבים את הצדדים להסכם, בהינתן העובדה כי אין טענה בדבר בטלות ההסכם, והכל מסכימים כי ההסכמים תקפים ומחייבים.

בהתאם לסעיף 5 [לחוק הבוררות](#), התשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק הבוררות**"), התבקש בית המשפט לעכב את ההליכים בתובענה, כל עוד המבקש "**היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך**".

בענייננו, אין כל סיבה להתנגדות שהוצגה ע"י השותפות להעביר את המחלוקות לביורר בפני בורר, ולא נטען על ידה כי סעיפי הבוררות אינם חלים, ועל שום מה יש לסטות מעקרון חופש החוזים ולהתערב בהסכמה הגלומה באותם הסכמים. רק במקרים חריגים ימנע בית המשפט מלכבד את רצון הצדדים ולא יורה על עיכוב ההליכים בתובענה, כאשר קיים בהסכם סעיף בורות. נטל השכנוע לקיומו של טעם מיוחד מוטל על מי שמתנגד ליישם את סעיף הבוררות, ולגישת עו"ד שרים, השותפות לא עמדה בנטל זה.

לפיכך, התבקשתי להורות על עיכוב ההליכים בתובענה, ולחייב את הצדדים לפעול בהתאם להוראות ההסכמים בכל הקשור למינוי בורר, שהוא שופט בדימוס. יצוין, כי הבקשה לעיכוב ההליכים נתמכת בתצהירו של עו"ד הרבט.

5. ב"כ השותפות, עו"ד אנדי שוורץ, טען כי "**בין הצדדים התקיימו יחסי עורך דין-לקוח, אשר מטבעם יוצרים יחסי שליחות ומטילים על עורך הדין חובת נאמנות**". עוד נטען, כי [בלל](#) **לשכת עורכי הדין** מטילים חובות ספציפיות על עורך דין "**בכל הנוגע לפעולות המבוצעות על ידו עבור לקוחו**". מאחר שהרבט פעל כנאמנה של השותפות, הרי שאין כל ספק, כך נטען, כי השותפות, שהיא הלקוח, זכאית לקבל חשבונות מהנאמן, בגין כספים שהועברו לטיפולו. ההסכם, אשר מכיל בתוכו תניית בורות, אינו נוגע כלל ועיקר לדרישה למתן חשבונות, חובה החלה על נאמן על פי הסכם, וכל דרישתה של השותפות היא לקבל מידע על אותם כספים שהועברו לחשבון הנאמנות של הרבט, ולדעת להיכן הועברו כספים אלה, ומתי.

מאחר שכך, אין ניתן להצביע על כל מחלוקת בין הצדדים הנובעת מההסכם, אלא שמדובר בדרישה לגיטימית, המופנית על ידי לקוח למי שמשמש כנאמן. טענה נוספת שהועלתה על ידי ב"כ השותפות הינה, כי הרבט לא עשה את כל הנדרש לשם קיום הליך הבוררות, דבר שהוא תנאי לעיכוב ההליכים, בהתאם לסעיף 5 [לחוק הבוררות](#). המועד הקובע לעניין זה אינו המועד שבו הוגשה הדרישה לעיכוב ההליכים, אלא שהדגש צריך להיות על התנהגותו של הרבט בעבר, עוד לפני שהוגשה התובענה לבית המשפט. עו"ד שוורץ הוסיף וטען כי על בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו שלא לעכב את ההליכים, מאחר שקיים טעם מיוחד לכך שהסכסוך לא ידון בפני בורר. טעם זה נובע מעצם העובדה כי מדובר בדרישה למתן חשבונות המופנית כלפי עו"ד, המשמש כנאמן על הצדדים, והוא קיבל כספים מכוח תפקידו כנאמן. לאור האמור, נטען על ידי עו"ד שוורץ כי "יש להותיר את בירור הנושא בפני בית המשפט הנכבד הנ"ל ולחייב את הנאמן, עו"ד רון הרבט, במתן חשבונות, כפי שהתבקש על ידו, וכפי שנדרש מכל עורך דין בישראל, תוך חיובו בהוצאות הליך זה".

בתגובה לטענותיו של עו"ד שוורץ, חזר בא כוחו של הרבט, עו"ד שרים, על בקשתו לדחות על הסף את הטענה כי בין הצדדים התקיימו יחסי עורך דין-לקוח. הרבט לא ייצג מעולם, את השותפות, לא שימש כבא כוחה, ולא הוצגה כל ראייה, לפיה הרבט שימש כשלוח של השותפות. הרבט חזר והבהיר לשותפות, כי הוא נכון, בכל עת, לברר כל טענה שיש בפיה במסגרת בוררות שתתקיים, והוא אף הזמין אותה לפעול למינוי בורר, אך היא נמנעה מכך מסיבות השמורות עמה. עו"ד שרים חזר והעלה את טענתו כי הצדדים הינם שותפים עסקיים ואין ביניהם יחסים אחרים, לרבות יחסי עורך-דין-לקוח. הגם שהרבט הינו עורך-דין, הרי שבהתקשרותו עם השותפות "הוא תפקד ופעל כאדם פרטי הקושר עסקה עם אחרים, ולפיכך כל התנהלות כספים בקשר עם עניינים אלו אינה קשורה כלל לכך שהמבקש הינו עו"ד...".

עו"ד שרים הוסיף וטען, כי למרות מופרכות הטענה, כי הרבט הינו בגדר נאמן, הרי שהשותפות רשאית להעלות טענה משוללת יסוד זו בפני הבורר, אשר ימונה בהתאם להסכם, על מנת שזה יכריע במחלוקות שבין הצדדים. לאור האמור, חזר עו"ד שרים על בקשתו להורות על עיכוב ההליכים בתובענה זו, תוך חיובם של הצדדים לפעול בהתאם להוראות ההסכמים בכל הקשור למינוי הבורר.

דיון והכרעה

6. סעיף 5 [לחוק הבוררות](#), שעניינו "עיכוב הליכים בבית המשפט", קובע לאמור:

"(א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את

- ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך.
- (ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.
- (ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות. "

כפי שנקבע ברע"א 9652/04 הירשפלד נ' עו"ד סודאי (לא פורסם, ניתן ביום 21.3.05):
 "המחוקק ראה בבוררות, מחוץ לכותלי בית המשפט, דרך יעילה ליישוב סכסוכים בין בעלי דין. לשם השגת תכלית זו נראה, כי התערבות יתר מצד בתי המשפט, בהעדר טעמים מיוחדים, היתה מסכלת מגמה זו. לפיכך, נדרש טעם מיוחד אשר יצדיק את בירור התביעה בבית המשפט דווקא וימנע את הליך הבוררות, חרף קיומו של הסכם בורות".
 ברע"א 550/75 מורלי נ' בגון, פ"ד (2) 309, קובע בית משפט העליון, כי "סעיף 5(א) לחוק הבוררות מטיל על בית המשפט את החובה לעכב, על פי בקשת בעל דין שהוא צד להסכם בורות, את ההליכים בתובענה שעניינה סכסוך הכלול בהסכם הבוררות. לפי פסקה (ג) רשאי בית המשפט שלא לעכב את ההליכים אם ישנו טעם מיוחד שהסכסוך לא ידון בבוררות. לפיכך, באין טעם מיוחד לנהוג אחרת, יכבד בית המשפט את הסכם הבוררות ויפנה את הצדדים לבוררות המוסכמת... חובת השכנוע שאין לעכב מוטלת על המתנגד לבקשה ועליו להראות טעם מיוחד המצדיק את ההתנגדות" (שם, בעמוד 313).

סעיף 5 לחוק הבוררות מסמיך את בית המשפט לעכב הליכים שהוגשו בפניו, ובלבד שמתקיימים התנאים הבאים:

- א. קיים הסכם בורות בין הצדדים.
 - ב. מדובר בתובענה שהוגשה לבית המשפט, אשר מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.
 - ג. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש את עיכוב ההליכים.
 - ד. המבקש את העיכוב היה מוכן, והוא מוכן גם בשעת הגשת הבקשה, לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות.
 - ה. על המבקש להגיש את הבקשה לעיכוב ההליכים בהזדמנות הראשונה, ולא יאוחר מהיום בו טען לראשונה לגופו של עניין בתובענה.
- גם אם מתקיימים התנאים כולם, עדיין נתון בידי בית המשפט שיקול הדעת, אם לאשר את הבקשה לעיכוב ההליכים, או שמא לדחותה.

נדון תחילה בשאלה, האם מתקיימים התנאים המוקדמים בענייננו.

התנאי הראשון, קיומו של הסכם בורות, אינו שנוי במחלוקת, שכן תניית בורות קיימת גם בהסכם נשוא התובענה וגם בהסכם המאוחר יותר. המדובר בהסכם בכתב המחייב פנייה

לבוררות בעת מחלוקת, ושאינו מקנה לתובע את האופציה לבחור בין הליך משפטי בפני בית המשפט, לבין הליך בוררות בפני שופט בדימוס.

התנאי השני, שעניינו הגשת תובענה לבית המשפט המתייחסת לסכסוך, שלגביו קיים הסכם בוררות, בעייתי יותר. כפי שנאמר בספרה של פרופ' סמדר אוטולנגי **בוררות דין ונוהל** כרך א' 259 (מהדורה רביעית מיוחדת, 2005): **"יוכל הנתבע לבקש עיכוב הליכים אם יוכיח לא רק שקיים הסכם בוררות בינו לבין התובע, אלא גם שהסכם הבוררות חל על אותו סכסוך אשר לגביו מוגשת התובענה... עניין זה בולט ביתר שאת, כאשר קיימות מערכות יחסים שונות בין אותם הצדדים."**

במקרה דנן, קיימת אמנם תניית בוררות בהסכם העסקי בין הצדדים, לפיה יש להפנות כל מחלוקת לבורר, שהוא שופט בדימוס, ואולם, עו"ד שוורץ, ב"כ השותפות, טוען, כי הדרישה לקבלת חשבונות אינה נוגעת לקשרים העסקיים בין הצדדים, אלא נובעת מכוח היותו של הרבט נאמן של השותפות, ובשל קיומם של יחסי עורך דין – לקוח ביניהם. לפיכך, נטען, כי סעיף הבוררות אינו נוגע לתובענה אשר הוגשה ע"י השותפות, והיא אינה מתבססת כלל על ההסכם.

אין בידי לקבל טענה זו.

השותפות הגישה בקשה למתן חשבונות בדרך של המרצת פתיחה, ולבקשה צירפה את ההסכם שנחתם בין הצדדים, ביום 1.5.2007, הכולל, כידוע, פרק בוררות (סעיפים 10-13). בסעיף 2 לנימוקי הבקשה, נאמר כי המבקשת חתמה הסכם עם עו"ד הרבט ושותפו, רפי טל, לצורך רכישת נכס בעיר בוקרשט ברומניה, ואף נאמר בהמשך, כי הועברו אל הרבט כספים **"כמתחייב מההסכם ומכח תפקידו כנאמן..."**. הטענה כי מדובר בהעברת כספים מכוח הסכם נאמנות, לא זכתה לתמיכה מכל בחינה שהיא, ואף לא הוצג בפניי ייפוי כוח, לפיו קיימים בין עו"ד הרבט לבין השותפות יחסי עו"ד-לקוח. כל ההסכמים שהוצגו בבית המשפט מלמדים כי מדובר בשותפות עסקית בין הצדדים, כאשר במסגרת ההסכמים שנחתמו קיימת תניית בוררות, המחייבת העברת כל המחלוקות ביניהם לבירור בפני בורר, שהוא שופט בדימוס.

כפי שנפסק, יש להוכיח קיומו של סכסוך בין הצדדים, וגם אז צריך שיהיה מדובר בסכסוך כזה המצדיק עיכוב הליכים לשם קיום הליך משפטי (ע"א 532/86 המועצה לייצור ושיווק של פרחי נוי נ' פרחי שומרון סלע בע"מ, פ"ד מ"ג(1) 252, וראו גם עו"ד ישראל שמעוני אופק חדש בבוררות 218 (2009)).

במקרה דנן, התבקש בית המשפט לחייב את הרבט במתן חשבונות ודיווחים לשותפות, בגין כספים אשר הופקדו בידיו, ולאחר קבלת החומר, למנות רו"ח או חוקר בלתי תלוי, לצורך בדיקת החשבונות של הפרויקט. כמו כן, התבקש בית המשפט ליתן לשותפות היתר לפצל את סעדיה, באופן שלאחר קבלת החשבונות והנתונים, תוכל, אם תמצא עילה לכך, לתבוע מהרבט סעדים שונים **"אשר יתבררו מתוך המסמכים המבוקשים ולאור הנתונים אשר יתגלו לה"**. סבורני, כי במקרה דנן, קיים סכסוך בין הצדדים, שראוי לו להתברר במסגרת משפטית, והשאלה הטעונה הכרעה הינה אם יש מקום לקיים הליך זה בפני בית משפט, או שמא לעכב את ההליכים ולדרוש מינויו של בורר.

יצוין, כי דרישה למתן חשבונות אינה עומדת לעצמה והיא מחייבת "הוכחה ולו לכאורה – כי לתובע קמה זכות תביעה לגבי הכספים אודותיהם הוא מבקש לקבל חשבונות..." (ע"א 4724/90 א.ש.ת.כספים בע"מ נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ, פ"ד מ"ו(3) 570, בעמ' 584).

התנאי הבא, עניינו בשאלה, האם המבקש היה מוכן בעבר, והוא מוכן גם בשעת הגשת הבקשה, לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות. הטעם לקיומו של תנאי זה, הינו לבחון את רצינות כוונתו של המבקש לקיים הליך של בוררות, במקום התדיינות בבית המשפט. רצינות כוונה זו נבחנת, הן לאור התנהגותו של המבקש בעבר, והן במועד הגשת הבקשה, וכפי שנאמר ע"י פרופ' אוטולנגי "הכוונה בדרישה זו היא לכך, שהמבקש לא יעמיד בפני הצד האחר תנאים מכבידים שונים לגבי תחילת הבוררות, ומשיאבד הלה את סבלנותו ויפנה בתביעה לבית המשפט – או אז יאחז הנתבע בהסכם הבוררות ויבקש עיכוב הליכים. התנהגותו בעבר של הנתבע תבסס בכך טענת מניעות נגדו". (שם, בעמ' 265)

ב-רע"א 4921/06 א.ע.נ.חברה לבניין ופיתוח בע"מ נ' אהרון דומין (לא פורסם), ניתן ביום 15.8.06, נאמר ע"י כב' השופטת פרוקצ'יה: "תנאי זה נועד להבטיח שעוכב הליכי תביעה המתבררת בבית משפט לא יתגלה כעיכוב סרק, אשר ישלול מצד אחד, מהתובע, את האפשרות לברר את המחלוקת בערכאות, ומצד שני יתברר, כי מבקש העיכוב כלל אינו מוכן להתדיין בבוררות, והתובע יצא קירח מכאן ומכאן. לאור זאת, כבר נקבע, כי בית המשפט לא יחליט בדבר עיכוב הליכי תביעה, עקב קיום הסכם בוררות, בלא שהוכח בפניו כי מבקש העיכוב היה מוכן לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשיך בה".

לאחר שעיינתי בבקשה ובתצהירו של המבקש, נחה דעתי, כי מבחינתו של הרבט הייתה נכונות בעבר, וקיימת כזו גם בהווה, לברר את המחלוקת במסגרת בוררות, ולא בפני בית משפט. לא הוצגה בפניי כל ראיה או אף ראשית ראיה לכך, כי הרבט העמיד בפני השותפות תנאים מכבידים שונים לגבי ניהול הבוררות, או שפעל על מנת שזו לא תצא מהכוח אל הפועל.

זה המקום לציין, כי הרבט העלה את נושא הבוררות בכתב התשובה, שהגיש להמרצת הפתיחה, ובצד דרישתו למחוק את התובענה או לדחותה על הסף, הוסיף בסעיף 8 "מבלי לגרוע דבר מן האמור לעיל, הרי לאור תניית הבוררות בהסכם שבין הצדדים... יש להפנות כל מחלוקת אשר התגלעה ביניהם בפני בורר, שופט בדימוס, אשר ידון בה".

גם במסגרת קדם המשפט, שהתקיים בפניי ביום 9.11.2010, הועלה ע"י ב"כ המבקש נושא הבוררות, וסוכם כי תוגש בקשה נפרדת בנושא זה, וזו אכן הוגשה בהמשך לאותו דיון. במצב דברים זה, נראה בעיניי, כי הבקשה לעיכוב ההליכים הוגשה במועד, שכן לא החלו עדיין ההליכים המשפטיים ואף לא התקיימו הליכים מקדמיים בתוך זה.

יצוין, כי גם בנסיבות שבהן הוגשה בקשה לעיכוב ההליכים, כשנתיים לאחר הגשת התובענה, סבר בית המשפט העליון, כי אין מקום לדחות, רק מטעם זה, את הבקשה לעיכוב ההליכים (רע"א 8024/06 Dolphin Maritime Ltd. נ' קרוז וורלד דיזנהוז בע"מ (לא פורסם), ניתן ביום 28.5.07)). בית המשפט העליון ציין, כי "... על נתבע להגיש בקשה

לעיתים הליכים ככל המוקדם, בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אם מדובר בהליך בסדר דין מיוחד, ובכל מקרה לא יאוחר מהיום בו טען לראשונה לגופו של עניין התובענה. המועד הקובע, דרך כלל, הוא שלב הגשת כתב ההגנה, ואם מדובר בהליך שאין בו כתב הגנה, כי אז המועד הקובע הוא היום שבו נטען לראשונה לגופו של עניין התובענה – בין כתב תשובה להמרצת פתיחה, בקשת רשות להתגונן, וכיוצא באלה הליכים דינאיים, המהווים תחליף לכתב הגנה."

כאמור, במקרה דנן, לא עשה המבקש כל פעולה שנועדה לסכל את האפשרות להביא הנושא לדיון בפני בורר, וטענתו בעניין זה הועלתה בהזדמנות הראשונה, היינו, בכתב התשובה להמרצת הפתיחה.

נותר עוד לדון בשאלה, האם על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו ולהורות, כי התובענה תתברר בפני בית משפט ולא בפני בורר. כאמור, נטיית בתי המשפט הינה ליתן תוקף להסכם הבוררות, ובהיעדר טעמים מיוחדים, יש מקום לעיכוב הליכים, על מנת לקיים את הסכם הבוררות.

ב-רע"א 6450/01 אוריאל ובניו נ' מכון טיפול בשפכי אשקלון פ"ד נ"ו (5) 769, נאמר כי "הכלל הוא איפוא כי בהתקיים תניית בוררות, בית המשפט מעכב את ההליכים, בתנאי שהצד המבקש את קיום הבוררות היה נכון לקיימה, גם טרם הגשת התובענה, עם זאת, בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה, ולהורות על אי-עיכובם של ההליכים, בהתקיים נסיבות מיוחדות." (שם, בעמ' 772)

בפסיקה ניתן למצוא דוגמאות למקרים בהם בית המשפט הפעיל את שיקול דעתו, וקבע כי אין מקום לעיכוב ההליכים. המקרים הבולטים הוצגו בספרה של פרופ' אוטולנגי, ונסתפק בהבאת הכותרות, לשם הדגמת אותם מקרים: חוסר היגיון באכיפת הבוררות (כאשר ניסוח סעיף הבוררות אינו ברור); כאשר קיים עניין קונסטרוקציוני או עניין בעל חשיבות ציבורית, יטה בית משפט שלא להעביר הנושא לדיון בפני בורר; כאשר קיים חשש לסחבת בדיונים בין הצדדים המסוכסכים, ישמש הדבר כשיקול שלא לעכב את ההליכים; אם קיימת טענת תרמית או כל טענה שיש בה כדי להכתים את השם הטוב, יטה בית המשפט שלא לעכב את ההליכים בפניו; כאשר ניהול הבוררות יהיה בלתי יעיל, בין משום שההתחייבות אינה ניתנת לאכיפה, ובין אם סיכויי הנתבע בבוררות הינם קלושים; כאשר עיכוב ההליכים יגרום לתוצאה אפשרית של פיצול הדיון בין הליך בפני בית המשפט לבין דיון בפני בורר; כאשר קיימים בעלי דין מרובים ולא כולם מחוייבים להביא העניין בפני בורר מוסכם, וכן הדבר כאשר מדובר בעילות תביעה מרובות, או תביעות שונות בין בעלי דין. שיקול נוסף המטה את הכף להימנע מעיכוב הליכים, נוגע לגורם הכספי ולהוצאות יתרות שיהיו מנת חלקם של הצדדים. (דוגמאות נוספות, הנוגעות לשיקול דעתו של בית המשפט בבואו להכריע בבקשה מצויות בספרו של עו"ד ישראל שמעוני, בעמ' 217)

סבורני, כי כל הטעמים המיוחדים שפורטו לעיל אינם מתקיימים במקרה דנן, ולא עלה בידי השותפות להצביע על כל טעם אחר, שיש בו כדי להוביל למסקנה כי אין מקום לעכב את ההליכים, בהתאם לסעיף הבוררות.

סוף דבר

7. לאור האמור, הנני מחליט להיענות לבקשה ולעכב את ההליכים במסגרת המרצת הפתיחה שהוגשה ע"י השותפות, על מנת שהמחלוקת בין הצדדים תתברר בפני שופט בדימוס, שעל זהותו יוסכם ביניהם. אם לא תהיה הסכמה תוך 7 ימים, מעת שצד אחד פנה לצד השני למינוי בורר, הרי שהמינוי יעשה עפ"י החלטתו של ראש לשכת עוה"ד במחוז ת"א, כפי שמופיע בהסכם הבוררות.

המשיבה בבקשה זו, ק.ה.ב. שותפות מוגבלת רשומה, תישא בהוצאות המבקש, עו"ד רון הרבט, בסכום כולל של 25,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום ממועד קבלת החלטתי זו. אם לא ישולמו ההוצאות במועד, יתווספו להם ריבית כדין והצמדה, ממועד מתן ההחלטה ועד לתשלום בפועל.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"א, 14 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.

אורי שהם 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)